

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

Grepen uit de veeljarige praktijk van een liefhebber-cactuskweeker.

I.

Toen ik nog op de schoolbanken zat, kwam mijn Vader, die Hoofd der School was, na een bezoek bij een zijner goede kennissen, t'huis met een pakje. Mijn nieuwsgierigheid, wat dat zou bevatten, werd geprikkeld door de mededeeling: „nou heb ik iets meegebracht, dat je wel vreemd zult vinden". Het leeft, maar bewegen kan 't zich niet. Eten en drinken kan het eerst over eenige weken, als 't niet dood gaat, vulde ik aan. Daar heb je gelijk in, jongen ! en nu zal ik het maar zoolang op de linnenkast leggen, tot we koffie gedronken hebben.

Eindelijk was de koffiemaaltijd afgelopen, het pakje kwam weer ter tafel en met een voorzichtigheid, alsof het porcelein gold, werd het kruistouwje ontknoot. Na ontrolling van vier dubbele stukken krantenpapier kwam er een dofgroen vierkant ding voor den dag bezet met doorns als naalden. Deze zeiden stilzwijgend tot mij : „houd je handen thuis, jongen !" want ik had al dadelijk een paar flinke prikken beet, zoodat het bloed te voorschijn kwam. Daardoor nam mijn belangstelling al dadelijk zoo af, dat ik mijn kameraad, die op dat oogenblik voor 't raam riep, of ik meeding, antwoordde : ja hoor, ik kom al. Een beetje geduld, ventje ! zei Vader ik moet eerst nog vertellen, wat dat vreemde ding is. En toen vernamen we alle drie, Moeder, zus en ik, dat het een stek was van een plant, die *Cactus* heet en dat de naam er van was : *Cereus speciosus* of ook wel *Cereus speciosissimus*. Toen holde ik de deur uit, vertelde mijn kameraad wat Vader had meegebracht, maar dat ik om dat stekelige ding niets gaf. Enkele dagen later werd het weer te voorschijn gehaald en wees Vader mij aan de stek dat de wond, ontstaan door het afknippen met een snoeischaar van de moederplant, was opgedroogd. In een bloempotje van tien cM. middellijn, dat eenigen tijd in regenwater had gestaan, werd het gat in den bodem met een flinke scherf van een bloempot bedekt. Dat was noodig opdat het gaatje door de aarde niet zou verstoppen en het overtollige water later gemakkelijk zou kunnen wegzakken. Het potje werd halfvol gevuld met grond, bestaande uit een mengsel van tuinaarde, grof zand en kalk. Daarop werd het stekelige ding precies midden in gezet, met de volle hand recht gehouden, waarna de pot tot even beneden den rand met de

mulle aarde gevuld werd. Vervolgens werd het potje in een bloemschotel met water geplaatst, opdat daardoor de grond goed zou aansluiten en de stek vast zou staan. Een uur later was dat zaakje in orde en kreeg het potje een plaats voor een raam in het schoollokaal. Wijn de stek den eersten tijd geen felle zon mocht hebben, was er een ruit met kalkwater besmeerd. Ik keek verder naar het ding niet meer om. Op een goeden dag moest ik even mee naar de plant gaan zien. Er begon verandering te komen. Zag de stek er den eersten tijd dofgroen uit, nu zag zij bovenaan glanzend. Dat is een bewijs, zei Vader, dat de plant reeds worteltjes gemaakt heeft. Nu gaat ze eten en drinken, de groei neemt een aanvang en een nieuwe scheut wordt gevormd. En waarlijk, dat gebeurde. Wat zag deze frischrood. Maar toen de maand October gekomen was, de zon al minder en minder warmte gaf, ja zich soms den heelen dag schuil hield achter dikke wolken, werd de groei steeds minder en hield eindelijk geheel op. Het nieuw gegroeide deel was echter veel korter, dan de stek, maar, zei Vader, als volgend voorjaar in 't land komt, zal ze opnieuw gaan groeien en wel zoo groot worden, als de stek. Nog enkele weken bleef de plant op hare plaats staan. Af en toe vroom het 's nachts wat en toen er op een goeden morgen zelfs bloemen op de ruiten waren getooverd, moest de plant naar de keuken verhuizen, tot er geen gevaar meer was, dat ze zou kunnen bevriezen.

Zoo'n plant moet vorstvrij worden overgehouden. De voorspelling kwam prachtig uit. Met het heerlijke voorjaarsweer, toen de plant haar plaatsje weer voor het raam eenigen tijd had ingenomen, begon ze te glanzen en spoedig te groeien. Dien zomer werd de scheut nog langer dan de stek en maakte zelfs een flinke, nieuwe zijscheut. Het daarop volgende jaar vertoonden zich bij vernieuwden groei aan de eerste scheut twee bloemknoppen. En wat werden die dik en lang. Eiken dag ging ik er een paar keer naar kijken, want er kwam belangstelling bij me. Toen ik na den zooveelsten morgen weer een kijkje ging nemen, stond ik verbaasd. Een der knoppen was open gegaan. Ik, als een pijl uit den boog naar huis terug. Wel een beetje onbesuisd kwam ik in de kamer mét den uitroep : kom nu toch eens gauw mee, de *Cactus* bloeit! Vader, Moeder, zus en ik gingen met haastigen tred naar 't schoollokaal. De pot werd op een bank gezet en nu zagen we een bloem, zoo groot en zoo mooi, als we nog nooit in ons leven gezien hadden. Een reuzebloem, donkerrood en van binnen prachtig blauw met een bundeltje paarskleurige meeldraden, op het eind waarvan de witte helmknoppen zoo prachtig afstaken. En midden uit dat paarse tongetje zagen we de stamper, die nog gesloten was, iets langer dan de meeldraden uitsteken. De plant bleef, maar ik vertrok tegen 't najaar naar elders. In mijn vacantielijftrof ik somtijds de plant bloeiend aan. Later zelfs nog drie nieuw gekweekte en telkens trof mij de groote, zoo wondervolle bloeiwijze, dat ik

wel zoo'n plant had willen meenemen. De grond was dus bij mij reeds gelegd, om cactuskweeker te worden. Maar het duurde nog enkele jaartjes, eer 't zoover kwam. De planten waren door mijn Vader keurig gekweekt en wel zoo, dat ze geschonden zouden worden, door er een flinke stek af te knippen. Ik durfde er dus niet om vragen. Maar dat was ook niet nodig, want... op een keer, dat ik weer t'huis was, en eenige oogenblikken bij de toen niet bloeiende planten vertoefde, zag ik een scheutje van misschien een 6 cM. lengte op de vensterbank liggen. 't Was, als overtollig, weggesneden. Ik eigende het mij toe, rolde het in een stuk papier en borg het in mijn jaszak. Drie dagen later stond het in een potje met gemengde aarde. De cactuskwekerij was aangevangen en zooals ge bemerkt, waarde lezer! op zeer bescheiden schaal. In 't vervolg hoop ik u meer van 't zaakje mee te deelen.

D. B.

***Cereus Spachianus* Lem. en *Echinopsis Schickendantzii* Web.**

I.

In het voorjaar van 1922 liet ik, teneinde entstammen te kweken, eenige stekken van *Cer. Spachianus* komen. Bij de mij gezonden exemplaren bleek er een van een eenigszins afwijkenden vorm te zijn. De eerste indruk was, dat het, zoowel wat de kleur van den stam als de areolen betrof, van welke laatste de oudere nog niet grijs geworden waren, veel frisscher was dan de anderen. Bij nauwkeurige beschouwing bleken er echter meer belangrijke afwijkingen te bestaan. De doornen boven en aan den top waren meer bruin, de vorm der areolen was niet dezelfde, het wolpluis op de areolen eenigszins ivoorkleurig, het aantal middeldoorns was 3—4 terwijl 11 randdoorns aanwezig waren; het aantal ribben bedroeg 15. Bij *Cer. Spachianus* zijn de overeenkomstige getallen: 1, 8 en 12. Er rees bij mij direct eenigen twijfel dat ik met een echten *Cer. Spachianus* te doen had, ofschoon ik mij er wel van bewust was, dat cactusexemplaren van één soort dikwijls vrijveel van het type afwijken. Ik dacht echter met een variëteit te doen te hebben. Hoe meer en hoe nauwkeuriger ik het plantje echter bekeek, des te meer begon het mij duidelijk te worden dat het exemplaar geen *Cer. Spachianus* Lem. kon zijn. De afwijkingen bleven ook bestaan nadat de plant weer aan het groeien was gegaan. Het was mij echter niet mogelijk de plant thuis te brengen. Noch in de „Gesamtbeschreibung der Kakteen van Dr. Schumann" (Ges. d. Kakt. Sch.) noch in de „Monatschrift für Kakteenkunde" (M. f. K. k.) vermocht ik een *Cereus* te vinden die met mijn exemplaar overeenstemde. Op een goeden dag vormde de plant aan de basis echter een spruit, die na korten tijd een sterke overeenkomst met een *Echinopsis*-spruit vertoonde. Bovendien komt het vormen van spruiten bij zeer jonge exemplaren van *Cer. Spachianus* zelden voor. Toen hierdoor de overtuiging bij mij gevestigd was, dat ik met een *Echinopsis* te doen had, was het niet moeilijk aan de hand van

de Ges. d. Kakt. Sch. en de M. f. K. K. het exemplaar te determineeren, ook zonder de bloem te hebben gezien. Al spoedig viel mijn oog op *Eps. Schickendantzii* Web. De M. f. K. K. leverde mij de zekerheid, dat ik juist gezien had, daar Alw. Berger aan deze soort in jaargang 1905 een opstel wijdde, waarin ook gewag gemaakt wordt van de treffende overeenkomst met *Cer. Spachianus* Lem.

In den zomer van 1923 bemerkte ik, dat ik niet de eenige was, die een exemplaar van de genoemde soort bezat en dit niet wist thuis te brengen. In de kweekery der Rotterdamsche Diergaarde vond ik n.l. een, niet van een naam voorziene, plant van klaarblijkelijk dezelfde soort als de mijne, doch in een meer ontwikkeld stadium en een tweede kleinere plant onder den naam *Cer. Baumannii* var. *smaragdiflorus* (*Cer. smaragdiflorus* Spegazz.) Het was mij op het eerste gezicht volkomen duidelijk, dat de naam van de laatstbedoelde plant onjuist was. Waarschijnlijk was bij het verpotten een verkeerd naamhoutje bij de plant geraakt of had een weinig nauwgezet leverancier de plant onder de foutieve benaming geleverd. *Cer. Baumannii* en *Cer. smaragdiflorus* zijn zoo typische, op het eerste gezicht te herkennen, planten, dat ik mij hierin niet kon vergissen. Toen ik eenigen tijd daarna in gezelschap van den Hortulanus der Rott. Diergaarde nogmaals een tocht door de kweekery maakte, bleek mij, dat deze Heer den zoogenaamden *Cer. Baumannii* var. *smaragdiflorus* en de bovenbedoelde naamlooze plant met eenige exemplaren van *Cer. Spachianus* bij elkander gezet had. Mijn begeleider wees mij bij die gelegenheid op de foutieve benaming en meende met exemplaren van *Cer. Spachianus* te doen te hebben, gezien de groote overeenkomst der planten. Later nam ik de proef met een collegacactusliefhebber, wien ik zoowel mijn exemplaar als die in de Rott. Diergaarde toonde. Ook deze zag, hetgeen te verwachten was, in alle exemplaren niets anders dan *Cer. Spachianus*.

Uit het bovenstaande blijkt wel, dat we ons in het hier geschilderde geval op de grens der geslachten *Cereus* en *Echinopsis* bevinden. Hierin is niets bijzonders gelegen. De meeste Cactusgeslachten bevatten overgangsvormen, die al naar de opvattingen van de bewerkers van beschrijving en indeeling herhaaldelijk van het eene geslacht naar een ander verhuisden. Overgangsvormen tusschen *Echinopsis* en *Cereus* zijn bijv. *Cer. lamprochlorus* Lem., *Cer. Candicans* Gill., die beide vroeger wel tot het geslacht *Echinopsis* gerekend werden en *Eps. schickendantzii* Web.; tusschen *Echinocactus* en *Mamillaria* liggen de thans steeds tot het geslacht *Mamillaria* gerekende Coryphantasoorten, als: *Mam. radiosa* Engelm. *Mam. scheerii* Mühlenpf., *Mam. conoidea* P. D. C. en andere; tusschen *Echinopsis* en *Echinocactus* liggen: *Ect. minusculus* Web. en *Eps. cinnabarina* Lab.; tusschen *Echinocereus* en *Cereus*: *Cer. silvestrii* Speg.; tusschen *Pereskia* en *Opuntia*: de *Pereskia*-soorten; tusschen *Rhipsalis* en *Phyllocactus*: *Wittia amazonica* K. Sch.; tusschen *Cereus* en *Phyllocactus*: *Cer. Wittii* K. Sch.

Soms zijn ook door cactuskenners geheele geslachten samengevoegd, zoo bijv. de geslachten *Echinopsis* en *Cereus* door Pfeiffer, Otto, Bentham en Hooker. Door Engelmann, Coulter, Weber en door vele Engelsche auteurs werden bijv. gewoonlijk de geslachten *Cereus* en *Echinocereus* niet gescheiden. De overeenkomst tusschen eenige soorten, die tot verschillende geslachten gerekend worden, is dan ook somwijlen bijzonder groot. In lateren tijd zijn dan ook Berger, en Britton en Rose ertoe overgegaan de indeeling der *Cactussen* geheel te herzien. Een geheele reeks geslachten en ondergeslachten is door deze auteurs nieuw aangenomen, waardoor, wel eenigszins ten koste van den eenvoud en het overzicht, een meer stabiel stelsel verkregen is.

Wat nu betreft de geslachten *Cereus* en *Echinopsis* moet worden toegegeven, dat er, niettegenstaande de soorten waarvan het twijfelachtig is tot welk geslacht zij behooren, de overgangsvormen dus, redenen te over zijn deze geslachten gescheiden te houden o.a. door het verschil in de zaden, de groeiwijze van den stam en den vorm van de bloembuis, hoewel zoowel de bloemen als de vorm der stammen van tot de verschillende geslachten behorende soorten groote overeenkomst kunnen vertoonen. Berger vatte bij zijn nieuwe bewerking van het geslacht *Cereus* eenige overgangsoorten tusschen de geslachten *Cereus* en *Echinopsis* in het ondergeslacht *Trichocereus* Berg. samen, waarvan de bloemen, evenals die van vele *Echinopsis*soorten, een sterk behaard vruchtbeginsel en een zeer lange, eenigszins trechtersvormige bloembuis bezitten. In dit ondergeslacht vindt men o.a. *Cer. lamprochlorus*, *Cer. Candicans* en *Cer. Spachianus*. De beide eerstgenoemde soorten werden o.a. door Weber bij *Echinopsis* ingedeeld, evenals *Eps. Schickendantzii*, doch later weer naar het geslacht *Cereus* teruggeplaatst. In lateren tijd wenschte blijkbaar Spegazzini ook een verhuizing van *Eps. Schickendantzii* naar het geslacht *Cereus*. Uit het volgende zal blijken, dat hiertegen weinig bezwaren te berde kunnen worden gebracht. In de Ges. d. Kakt. Sch. bevindt zich *Cer. Spachianus* in de reeks *Candicantes* K. Sch. in gezelschap van *C. Candicans* Gill., die wij reeds als overgangsvormen noemden, evenals in het ondergeslacht *Trichocereus* Berg., dat later door Riccobono en in navolging van dezen door Britton en Rose tot een zelfstandig geslacht *Trichocereus* Ricc. verheven is.

H. BUNINGH.

(Wordt vervolgd.)

Correspondentie.

Een onzer leden zond ons eene bijdrage onder het opschrift: „Zouden wij het wagen?" waarvan we den inhoud verkort weergeven. Het gaat n.l. om de vergaderingskwestie- en de inzender stelt voor tot het stichten van afdelingen over te gaan, waar dan onderling de verschillende moeilijkheden besproken zouden kunnen worden en zelfs zoo nu en dan door iemand een lezing gehouden. Hij verwijst naar de bekende Deutsche Kakteen-Verein., waar dit wel gebeurt en stelt dan tenslotte de vraag: „Kan dat ook niet bij ons?"

Mogen we het oordeel onzer leden hieromtrent eerst eens vernemen? Dan zullen we daarna ook ons eigen standpunt nader formuleeren. Eenvoudig is deze kwestie echter niet.

Indien plaatsgebrek zulks niet verhinderde, zou ik gaarne een complete lijst publiceeren van alle cactusgeslachten en -soorten met de tallooze synoniemen dezer laatsten. Het zou echter een zoodanige uitbreiding veroorzaken, dat 8 a 10 maal de beschikbare ruimte zou noodig zijn.

Toch wil ik niet nalaten om ten minste van de Geslachten een compleet overzicht te geven, omdat daardoor een beter licht komt te vallen op de indeeling van het nieuwe systeem en dat is werkelijk wel eenige aandacht waard.

Als een uit de asch herrezen *Phenix* verheft het zich boven den chaos van cactusnamen, waarmede het oude systeem, dat bestond uit een aantal onlogische en gewrongen zoogenaamde Geslachten, ons gelukkig maakte.

Toch stemt het wel eenigszins weemoedig, het oude systeem, waarmede wij zoo vertrouwd waren geraakt en dat wel in Prof. Schumann's *Gesamtbeschreibung* zijn belichaming vond, vaarwel te zeggen, want wij hebben er vrijwel allen begeerig naar gegrepen, toen onze liefde voor de *cactussen* zich wat meer begon te ontplooiën.

Zoo machtig veel hulp hebben wij er aan gehad toen wij, als in het donker tastende, aarzelend de zee van moeilijkheden invoeren die de studie der *Cactaceae* omspoelt en geleidelijk werd het lichter om ons heen en ten slotte was er een tamelijke klaarheid.

Dat heeft het oude systeem voor de meesten onzer bewerkstelligd en het is mij een genoegen dit dankbaar te erkennen.

Doch met het meerdere licht traden gelijktijdig allerlei duistere plaatsen op den voorgrond en zagen wij ons voor, niet door dat systeem op te klaren, ernstiger moeilijkheden geplaatst.

Men begon zich af te vragen, wat wel de oorzaak er van mocht zijn, dat, om eens een willekeurige greep te doen, alleen *Cephalocereus* en *Pilocereus* nevens *Cereus* als Geslacht gehandhaafd werden, of alleen *Ariocarpus* en *Leuchtenbergia* nevens *Echinocactus*, terwijl andere groepen planten, die eveneens, met reden, een eigen geslachtsnaam droegen, dien eigen naam ontnomen werd, zoodat vaak planten, die in vrijwel alle kenmerken van elkaar verschilden, broederlijk in hetzelfde Geslacht werden ondergebracht.

Het zal niet gemakkelijk vallen, hierop een antwoord te vinden en het doet er trouwens ook niet veel meer toe.

Britton en Rose hebben er niet veel aandacht aan gewijd, doch

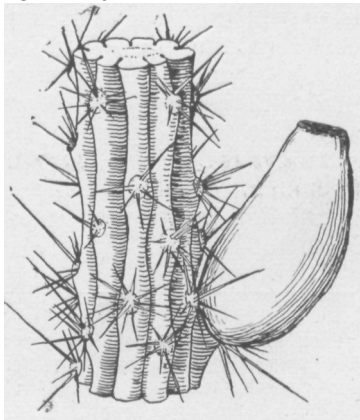

fig. 11. X. 0,6.

Cereus aethiops Haw

flinkweg gescheiden, wat niet bij elkaar hoorde en terzelfdertijd bijeengevoegd wat door haarkloverij was gescheiden, zoodat thans in een zeer overzichtige rij de Geslachten el-kander opvolgen.

En nu ligt het oude systeem achter ons Wij scheiden er van zooals van de oude woning die wij verlieten voor de nieuwe, moderner ingerichte, die ontegenzeggelijk veel beter is, maar nog zoo erg vreemd,

Wij scheiden niet vijandig gestemd, dat zeker niet, want veeleer hangen wij nog aan de bekende plaatsen, nog voelen wij ons meer één met het oude dan met het ternauwernood gekende nieuwe en wij zullen nog aan veel moeten wennen.

Maar wat wij al van het nieuwe hebben ondervonden, dat is dat het een juist beeld geeft van de verschillende onderdeelen en dier samenhang en dat iedere groep, ieder Geslacht, een scherp afgelijnd deel vormt waardoor het geheel, in groote mate, aan rust wint, immers overzichtelijker is.

Dat daarbij zooveel mogelijk is getracht (dat wil zeggen: wanneer de huidige stand der wetenschap zulks toeliet) om de kloof tusschen beide opvattingen te overbruggen blijkt zonneklaar uit de namen der groepen, waarin bijv. de onderfamilie der Cereae is gesplitst en die voor het meerendeel overeenstemmen met de in het oude systeem gebruikte geslachts-namen.

Dit blijkt trouwens op veel meer manieren ; ik zal daar echter in deze bladzijden niet verder op ingaan.

Britton en Rose behandelen de *Cactussen* als behoorende tot **én Orde, de Cactales met én Familie, de Cactaceae** en evenals vroeger Prof. Dr. K. Schumann, in zijn „Gesamtbeschreibung der Kakteen“, verdeelen ook zij de

Familie der Cactaceae in 3 onderfamilies en wel in *Pereskieae*, *Opuntieae* en *Cereae*.

De onderfamilie der *Pereskieae* telt slechts 1 Geslacht *Pereskia* met 19 soorten.

Die der *Opuntieae* wordt door 8 Geslachten vertegenwoordigd, te weten :

1. *Pereskopsis* met 18 soorten.

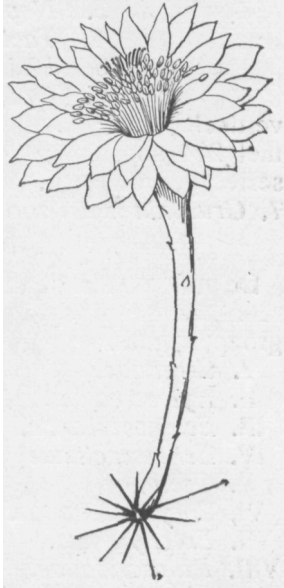

fig. 12. X 0,5
Monvillea insularis
(Hemsl.) Br. et Rose.

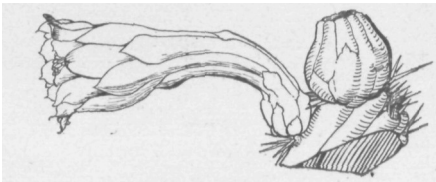

fig. 13. X 0,5
Monvillea diffusa
Br. et Rose spec. nov.

- 1a. *Quiabentia* met 1 soort.
- 2. *Pterocactus* „ 4 soorten.
- 3. *Nopalea* „ 8 „
- 4. *Tacinga* „ 1 soort.
- 5. *Maihuenia* „ 5 soorten.
- 6. *Opuntia*, dat weder in 4 ondergeslachten wordt verdeeld, n.l.: *Cylindropuntia*, *Tephrocactus* en *Platyopuntia* met 264 soorten, in 46 series gegroepeerd.
- 7. *Grusonia* met 1 soort.

De **onderfamilie** der **Cereaceae** is gesplitst in 8 groepen, n.l.:

- I. *Cereanae*.
- II. *Hylocereanae*.
- III. *Echinocereanae*.
- IV. *Echinocactanae*.
- V. *Cactanae*.
- VI. *Coryphanthanae*.
- VII. *Epiphyllanae*.
- VIII. *Rhipsalidanae*.

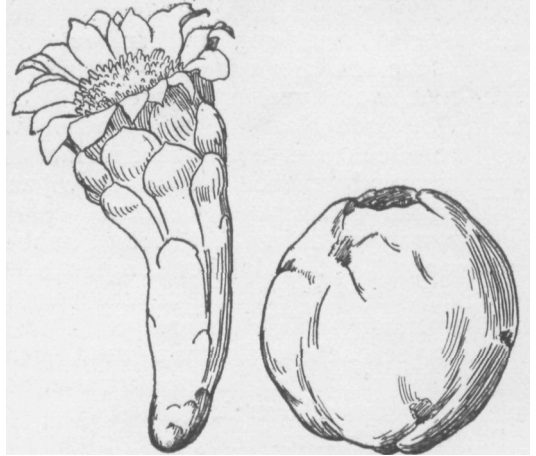

fig. 14. X 0,7

=Groep I, de *Cereanae*, is onderverdeeld in 39 Geslachten met de volgende namen:

1. <i>Cereus</i>	met 24 soorten.
2. <i>Monvillea</i>	„ 7 „
3. <i>Cephalocereus</i>	„ 48 „
4. <i>Espostoa</i>	„ 1 soort.
5. <i>Browningia</i>	met 1 soort
6. <i>Stetsonia</i>	„ 1 „
7. <i>Escontria</i>	„ 1 „
8. <i>Corryocactus</i>	3 srtn.
9. <i>Pachycereus</i>	10 „
10. <i>Leptocereus</i>	8 „
11. <i>Eulychnia</i>	„ 4 „
12. <i>Lemaireocereus</i>	21 „
13. <i>Erdisia</i>	„ 4 „
14. <i>Bergerocactus</i>	1 soort
15. <i>Leocereus</i>	„ 3 srtn.
16. <i>Wilcoxia</i>	„ 4 „
17. <i>Peniocereus</i>	„ 1 soort
18. <i>Dendrocereus</i>	1 „
19. <i>Machaerocereus</i>	2 srtn.
20. <i>Nyctocereus</i>	„ 5 „

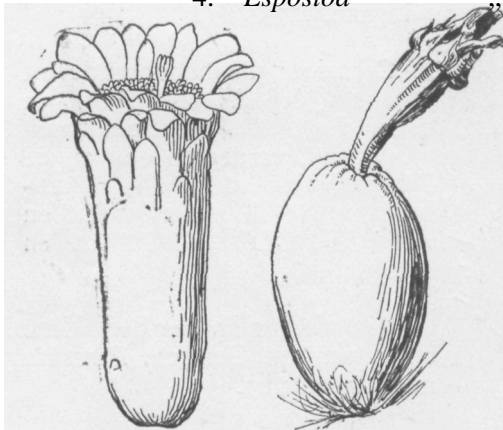

fig. 15. X 0,7
Cephalocereusleucostele.
(Gürke) Br. et Rose.

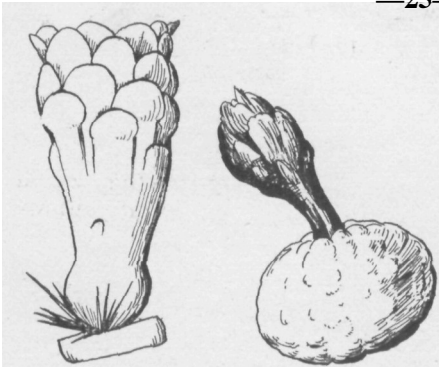

fig. 16. X 0,7
Cephalocereus deeringii
Small.

21. <i>Brachycereus</i>	met 1 soort.
22. <i>Acanthocereus</i>	„ 7 srtn.
23. <i>Heliocereus</i>	„ 5 „
24. <i>Trichocereus</i>	„ 19 „
25. <i>Jasminocereus</i>	„ 1 soort.
26. <i>Harrisia</i>	„ 17 srtn.
27. <i>Borzicactus</i>	„ 8 „
28. <i>Carnegiea</i>	„ 1 soort.
29. <i>Binghamia</i>	„ 2 srtn.
30. <i>Rathbunia</i>	„ 2 „
31. <i>Arrojadoa</i>	„ 2 „
32. <i>Oreocereus</i>	„ 1 soort.
33. <i>Facheiroa</i>	„ 1 „
34. <i>Cleistocactus</i>	„ 3 srtn.
35. <i>Zehntnerella</i>	„ 1 soort.
36. <i>Lophocereus</i>	met 1 soort.
37. <i>Myrtillocactus</i>	„ 4 soorten.
38. <i>Neoraimondia</i>	„ 1 soort.
39. <i>Neoabbottia</i>	„ 1

Groep II de „*Hylocereanae*” bestaat uit 9 Geslachten.

1. <i>Hylocereus</i>	met 17 soorten.
2. <i>Wilmattea</i>	„ 1 soort.
3. <i>Selenicereus</i>	„ 16 soorten.
4. <i>Mediocactus</i>	„ 2 „
5. <i>Deamia</i>	„ 1 soort.
6. <i>Weberocereus</i>	„ 3 soorten.
7. <i>Werckleocereus</i>	„ 2 „
8. <i>Aporocactus</i>	„ 5 „
9. <i>Strophocactus</i>	„ 1 soort.

Groep III de „*Echinocereanae*” omvat 6 Geslachten.

1. <i>Echinocereus</i>	met 60 soorten.
2. <i>Austrocactus</i>	„ 1 soort.
3. <i>Rebutia</i>	„ 5 soorten.
4. <i>Chamaecereus</i>	„ 1 soort.
5. <i>Lobivia</i>	„ 20 soorten.
6. <i>Echinopsis</i>	„ 28 „

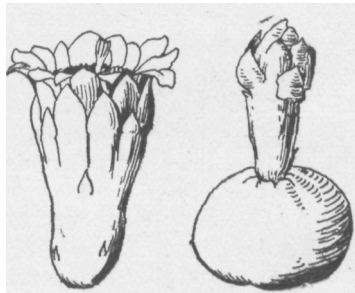

fig. 17. x 0,7
Cephalocereus
robinii.

Groep IV de „*Echinocactanae*” met 28 Geslachten.

1. <i>Denmoza</i>	met 1 soort
2. <i>Ariocarpus</i>	„ 3 soorten.
3. <i>Lophophora</i>	„ 1 soort.
4. <i>Copiapoa</i>	„ 6 soorten.
5. <i>Pediocactus</i>	„ 1 soort.
6. <i>Toumeyia</i>	met 1 soort.
7. <i>Epithelantha</i>	„ 1 „
8. <i>Neoporteria</i>	„ 7 soorten.

Werkzaamheden voor het Voorjaar.

1. HET VERPLANTEN.

De Winter nadert spoedig zijn einde en het voorjaar keert weer. Ook de zon heeft al wat meerdere kracht en alles wijst erop, dat het nieuwe leven weder in aantocht is. Zien we naar onze cactussen, dan bemerken we, dat ook deze zich beginnen te herstellen. Hun kleuren worden frisscher, de schedels der Echino's en Echinopsissoorten beginnen te glimmen en de leden der Phyllo's krijgen een meer frischgroene kleur. Hier en daar worden zelfs knoppen zichtbaar in den vorm van kleine pluisjes, die wat daar binnen ligt zorgvuldig verborgen houden, doch die eenmaal ontplooid, ieders bewondering zullen wekken, ook van niet-cactusliefhebbers. Maar tevens is dit tijdperk een waarschuwing voor ons, dat onze planten datgene moeten hebben, wat hen in staat zal stellen dezen zomer te groeien en te bloeien: Voedsel, licht en lucht, versche aarde, zuivere potten, enz. Kortom we moeten aan het werk. Bepalen we ons voorloopig alleen tot het verplanten. Dit is een zaak van veel gewicht. Wanneer we als regel houden, dat groote planten om de 2 of 3 jaar worden overgezet en de kleinere soorten ieder jaar, dan maakt men het niet te druk. Meerdere malen verpotten verdient geen aanbeveling, maar als onze planten slecht groeien, zal men er van zelf wel toe overgaan. Het best geschiedt het verpotten in Maart, behalve bij bloeibare soorten Echinopsis en Phyllocactus, waarmede men wacht tot na den bloei. Mocht ons hiervan de aarde wat dor schijnen, dan verwijderen we voorzichtig de bovenste laag en vullen dit weer aan met verschen grond, zorg dragende het wortelgestel niet te beschadigen. De overige laten we eerst een paar dagen droog staan, opdat de aarde gemakkelijker loslaat. Dan onderzoeken we de wortels. Goede wortels zijn wit van kleur, vast en vleezig, rotte of vergane daarentegen vuil, slap of dor. We snijden nu weg wat er niet aan behoort en laten nu de plant een paar dagen droog liggen, opdat de gemaakte wonden kunnen opdrogen en genezen. Waren de wortels tegen den wand der pot aangegroeid, dan moeten we een pot nemen, die een maatje grooter is, anders houden we dezelfde maat. Te groote potten is schadelijk, maar ook te kleine potten, de z.g.n. miniatuurpotjes gebruike men liever niet, want dit is voor de planten een soort uithongeringssysteem.

En de aarde. Men verschaffe zich in voorraad, wat goed verteerde bladgrond, een weinig klei, wat grof zand en een weinig goed fijn geklopt kalkpuin. Voor Echinopsis, Echinocactus en Mamillaria nemen we $\frac{1}{4}$ bladgrond, $\frac{1}{4}$ klei, $\frac{1}{4}$ grof zand en de rest oude overjarige koemest. Hierbij voegen we wat kalk en stukjes houtskool. Kalk werkt vooral op het doornestelsel en houdt de aarde vrij van ongedierte. Voor Echinocereus kan men wat minder klei en wat meer zand gebruiken. Cereus houdt van zwaren grond; bij de Phyllocactussen wordt vaak met succes boomaarde toegepast. Hieronder verstaat men, de aarde afkomstig

uit oude holle boomen en het is eigenaardig om te zien, hoe de wortels daarin weten door te dringen. In de natuur groeien de Phyllo's immers ook in een dergelijke aardsoort. Is de aarde klaar gemaakt, dan kan het eigenlijke verplanten beginnen. Men neemt voor de grootere planten een doek in de hand, die men dubbel heeft gevouwen en daarmee houdt men ze stevig vast. De bodem van de goed schoongeboende pot wordt nu bedekt met wat potscherven of kiezelstenen en dan gedeeltelijk gevuld. Men plaatse dan de plant daarop en zorgt dat de wortels in hun natuurlijke stand komen te liggen, waarna men de pot verder stevig aanvult. Planten, die pas verpot zijn, zette men niet dadelijk in de volle zon en men beginne pas na eenige dagen met water geven.

P. PEELS, R'dam.

Cactus-vijanden.

Mijn Cactus-zaailingen naziende, vond ik in November op een der kistjes wel 100 heel kleine zwarte vliegjes, welke lustig rondspeelden om de jonge Cactus-kogeltjes.

Ik dacht eerst dat er geen kwaad bij was, maar toevallig ontdekte ik aan een paar plantjes dat ze er niet gezond uitzagen. Het eene plantje stond geheel los, en toen ik het aanraakte viel het om. Het binnenste deel was geheel uitgevreten en gedeeltelijk rot, er zaten nog een paar vuilwitte larfjes met zwart kopje binnen in.

Mijn vermoeden was juist, dat het vliegje en het larfje samen hoorden, doch om zeker te zijn keek ik eenige boeken na op cactusgebied, en vond in Rothers boek op bladzijde 144 „Der jüngste arge Feind“ Het artikel doorlezende vond ik dat het bedoelde vliegje heet Sciara vlieg, en in Amerika thuis hoort.

Er stond verder vermeld dat het diertje in hoofdzaak op jonge zaailingen verzot was en onze mooiste cactussen in gevaar kan brengen en dat de larven zelfs grootere planten aanvreten en uithollen.

Er wordt geen middel aangegeven, alleen tot wegvangen geadviseerd.

Het vliegje is niet te verwisselen met de in Europa voorkomende Mestvlieg; deze is voor de cactussen onschadelijk.

De herfst, winter en voorjaar is de tijd, dat de schadelijke vlieg het meeste voorkomt.

Om het diertje te vangen is het naar mijn meening het beste dat men een gewoon plat 2 cM. breed schilderspenseel met stijve haren neemt, en dit loodrecht op de vliegjes neerdrukt; deze steekt men dan meestal met de haren dood, en men wrijft met de vingers het doode of levende goedje van het penseel af.

De larfjes in den grond heb ik gedood met gewone Brandspiritus, zij kruipen dan meestal uit den grond en liggen dood boven op de aarde.

Dus voorzichtig met dit onschuldig uitzierende volkje.

Kerkrade.

V. G. PLOEM.

De Aloëkultuur op onze West-Indische eilanden.

Op de algemeene ledenvergadering van de Ned. Ver. voor Geneeskruidentuinen, gehouden te Amsterdam op Zaterdag 12 Jan. j.l. heeft Prof. W. C. de Graaf uit Utrecht een voordracht gehouden over de Aloëkultuur op onze West-Indische eilanden, waaraan we het volgende ontleenen.

Onder Aloë verstaat men in de geneeskunde het ingedampte sap, dat gevloeid is uit de afgesneden bladeren van soorten van het geslacht Aloë, een bij uitstek Zuid- en Oost-Afrikaanschplantengeslacht, dat zich door een rozet van dikke vleezige, in den regel langs de randen gestekelde bladeren kenmerkt. De stam is nu eens zeer kort en gedrongen, dan weder bij andere soorten hoog, maar draagt steeds aan den top de bladerroset, waartussen zich de bloeistengel ontwikkelt, welke soms meters hoog wordt en aan den kop een tros van gele of oranje buisvormige bloemen ontwikkelt.

Het zijn de Arabieren geweest, die van uit hun vaderland door Noord-Afrika, tenslotte over Spanje de bij hen inheemsche Aloë vera (*A. vulgaris*) door het geheele Middellandsche gebied hebben verspreid.

Het is deze Aloësoort, welke men omstreeks 1650 op de Antillen heeft overgeplant, en welke sedert het begin der vorige eeuw ook op onze West-Indische Archipel in kuituur is genomen. Jaarlijks leveren deze eilanden ongeveer 200.000 K.G. Aloë op welke voor 90% door het eiland Aruba wordt geproduceerd, daarna door Bonaire en ten slotte voor een zeer gering bedrag door Curacao. De Aloë is een typische xerophyt, welke alzoo in staat is met succes aan de schadelijke inwerking der droogte weerstand te bieden, dus zich bij uitstek leent voor de kuituur op de genoemde eilanden. Men kweekt de planten in rijen, welke 50 cM. van elkander liggen, op een onderlinge afstand van 25 a 30 cM. De bladeren werden, wanneer de planten goed zijn aangeslagen, afgesneden en in zoogenaamde lekbakken opgestapeld. Hierin vloeit het uitstroomende sap en dit wordt in de fabriek ingedampt, zoodat het voor verzending gereed is. Gewoonlijk komt het als „Barbados" Aloë in kisten van 30—60 K.G. in den handel.

H.

Etiketten.

Naar aanleiding der correspondentie over het beschrijven van zinken steeketiketten in het vorig nummer van „Succulenta" deelt de heer J. G. Sloff te Bergen op Zoom ons mede, dat de „onuitwischbare inkt", welke o.a. de bloembollenfirma C. G. van Tubergen Jr. te Haarlem aanbiedt voor f 0.45 het fleschje, uitstekend voldoet, ook voor het beschrijven van etiketten, welke buiten staan.

De heer H. P. Middendorp te Rotterdam schrijft hierover nog het volgende :

In het zoo juist ontvangen Januarinumnummer van „Succulenta" las ik een vraag over het beschrijven van zink, gebruikt als

steeketiket. Dit brengt mij op het idee over het artikel „Steek-etiketten" een praatje te houden.

Het doel dezer plankjes behoeft ik niet nader te bespreken, wel of het artikel beantwoordt op de meest praktische en minst hinderlijke wijze aan het doel, wanneer ze in gebruik zijn bij een particulier.

De vraag naar de beste manier van beschrijven van zink sluit de afkeuring van hout reeds in zich. Dat lompe plankje in een klein stekpotje maakt het noodig de stek in een ander potje te zetten wegens gebrek aan ruimte ; ook bij groote potten is het nu niet bepaald een versiering te noemen.

Een steeketiket van zink is duurzamer, minder lomp van model, minder sprekend van kleur, dus heeft het al veel vóór, maar rest toch nog het beschrijven.

Al deze dingen hebben mij een systeem doen aannemen, dat mij best bevalt. Ik heb gekocht een stukje zink, hoe dunner hoe goedkooper en gemakkelijker te bewerken ; daarvan maakte ik reepjes van 1 cM. breed en plus minus 6 cM. lang. Ik kocht tevens een doosje met 9 stalen ponsen er in om de cijfers van 0 tot 9 te kunnen inslaan. Daarmee nummerde ik de reepjes zink van 1 tot enz. Ik heb alzoo in groote en kleine potten een steeketiket van zink, breed 1 cM. en 2 a 3 cM. boven de pot uitstekend, voorzien van een nummer, dat er nooit afgaat, en welk etiket nooit te vernieuwen is, tenzij het zoek raakt.

Elk nummer heeft een kaart en daarop staat behalve de naam, alles wat mij van een plant zoo interesseert, dat ik het moet of wil onthouden.

De bloei van een *Amaryllis* b.v. heeft men min of meer in handen; de datum van bloeien wordt op de kaart genoteerd, daardoor kan ik het volgende jaar zien, dat ik niet een laatgebloeid hebbende ga forceeren ; de bol krijgt dan de hem toekomende rust.

Ik heb in Maart 1923 een *Phyl.* in bloei gehad en dezelfde plant bloeide in September weer.

Dit zijn dingen om te noteeren en het is o zoo aardig als men van een plant zonder zich in te spannen de levensloop kan nagaan.

Boekbespreking.

CACTUS CULTURE, door WILLIAM WATSON. Uitgave : The Bazaar Exchange & Mart Office, Windsor House, Londen, 1920, met 66 fig. en 6 platen.

Een onzer leden was zoo vriendelijk de aandacht te vestigen op bovengenoemde uitgave. Waar we reeds zoo vaak Duitsche werkjes in *Succulenta* zagen aangekondigd en tot onze groote vreugde ook een tweetal oorspronkelijke Hollandsche mochten begroeten, kan het geen kwaad onze liefhebberij ook nog eens van Engelsche zijde belicht te zien. De nieuwe nomenclatuur van Britton en Rose wordt in den aanhef wel genoemd, doch om

practische redenen maakt de schrijver, die jarenlang aan den beroemden Engelschen lantentuin van Kew verbonden was, liever gebruik van den daar geldende naamgeving (Index Kewensis).

Het boekje geeft eenvoudige wenken omtrent de kuituur en verder een reeks van korte soortbeschrijvingen. Het geslacht *Echinocereus* is bij *Cereus* gevoegd, waardoor dit dus nog meer een allegaartje wordt. Veel nieuws staat er niet in, doch het geheel kan als zeer lezenswaardig aan onze leden worden aanbevolen.

CONTRIBUTIONS, from the U. S. National Herbarium, Vol 16 (1912—1916. Uitgave van het Smithsonian Institution. Washington.

Bij het doorlezen van deze bijdragen, die betrekking hebben op de vorderingen van het botanisch onderzoek der U. S. A. moet ons telkens weer de opmerking ontvallen, wat schitterend pionierswerk wordt er tegenwoordig door de Amerikanen op dit gebied verricht en wat een prachtig terrein van onderzoekingen ligt er nog braak in deze uitgestrekte en schier onbewoonde woestijngebieden voor ondernemende en kundige onderzoekers, die zich daarenboven een steun zeker weten van een rijk en machtig Instituut, dat op onbekrompen wijze de volledige uitgave en illustratie mogelijk maakt der door hen bereikte resultaten. Slechts enkele artikelen willen we aanstippen die betrekking hebben op ontdekkingsreizen door dit onafzienbare gebied; de systematische studies van Britton en Rose, die erin staan, zijn door hen verwerkt tot hun groote standaardwerk en hiervan wordt door onzen Voorzitter reeds een overzicht gegeven.

Allereerst vermelden we dan een tocht uitgaande van Tucson (Arizona) in Z.W. richting naar de golf van Californië, dus op Mexicaansch gebied.

In dezen noordelijken uithoek der provincie Sonora bevindt zich een oud-vulkanisch gebergte, de Pinacate Mountains en hier werden verschillende vondsten gedaan hoewel geen nieuwe soorten werden ontdekt. Van de Reuzen-cactus *Carnegie gigantea* werd een exemplaar gezien, dat 60 voet hoog was en 9 zijtakken bezat, voor kamerkasje dus minder geschikt. Verder trof men een *Lemaireocereus thurberi* aan met 22 zuilen, waarvan de grootste de respectabele lengte van 20 voet bezat. Onder de *Opuntia*'s moet genoemd worden *O. bigelovii* Eng. een plant, die door zijn prachtbestekeling op eenigen afstand een schitterenden indruk maakt. Van sommige soorten werden planten of zaden naar den plantentuin te Washington gestuurd.

Een tweede tocht is die van F. A. Goldman naar Neder-Californië. Dit zonderlinge schiereiland behoort tot Mexico, waarmee het in het Noorden door een smalle strook lands verbonden is, ter plaatse, waar de Coloradorivier valt in de Golf van Californië. Het was nog slechts weinig onderzocht en zoo kon men dus verwachten, dat er heel wat merkwaardigs voor den dag zou komen, wat ook inderdaad het geval bleek. Allereerst ver-

melden we een vijftal nieuwe Agaves, die door den grooten Agaven-kenner Dr. William Trelease beschreven zijn als *A. nelsoni*, *cerulata*, *promontorii*, *vexans* en *goldiniana*. Al deze planten werden bloeiend aangetroffen, wat het determineeren zeer vergemakkelijkte. Van de Crassulaceen noemen we *Dudleya anthoni* Rose, een plant met bloeistengels van meer dan een meter, die met haar lichtgekleurde bepoederde bladeren effectvol afstak tegen de donkere rotsbodem. (Zie: De Vetplanten van J. J. Verbeek Wolthuys, pag. 33).

Tenslotte dan de eigenlijke cactussen, waaraan er een 17-tal werden afgebeeld. Eene opsomming te geven van alle soorten die men op deze tocht heeft aangetroffen zou weinig nut hebben, we mogen dus volstaan met er slechts enkele van te noemen, die om een of andere reden merkwaardig zijn. In de nabijheid van de Kaap werd hij opmerkzaam gemaakt op de *Reuzen-Viznago* van het eiland Cerralvo en inderdaad vond hij bij zijn bezoek aan het eiland deze plant tamelijk algemeen. Het bleek te zijn: *Echinocactus digueti* Web. doch deze had de voor een *Echinocactus* niet gangbare afmetingen van bijna 2½ Meter hoogte bij een omtrek van twee Meter. Dit was dan ook wel een zeer groot exemplaar, want de meesten varieerden tusschen de 1—2 M. Van *Lemaireocereus thurberi*, de Orgelpijp-cactus werden de vruchten gegeten evenals dit het geval bleek met die van *L. gummosus*. Een zeer bijzondere plant was ook de *Lemaireocereus eruca*, die tot drie meter lange stengels maakte welke over den grond kropen, zoodat ze wel iets, weg hadden van dikke groene rupsen. De jongste uiteinden staken hun toppen gewoonlijk een eindje omhoog, doch aan het achtereinde stierven de stengels langzamerhand af, zoodat ze zich in den loop der jaren verplaatsen. De woestijnvossen vonden onder deze uitloopers een geschikte schuilplaats. Dat ook de bevolking wel aandacht schenkt aan deze zonderlinge plantenvormen blijkt wel uit het feit, dat enkele namen hadden en tevens dat men goed op de hoogte was van het nuttig gebruik, dat er van de vruchten of andere plantendeelen te maken was. H.

Mededeelingen.

NIEUWE LEDEN.

Mej. M. Thomas	Amsterdam	Leidschekade 61.
Mej. A. Ploeger	„	Nassaukade 169.
Mej. M. Menges	Zandvoort	Zandvoortschelaan 13.
A. Willemse	Rotterdam	Volmarijnstr. 155 B.
R. J. Wisselink	Dieren	Middelhovenstr. 8.
H. v. d. Meer	Winschoten	Stringa Kuiperweg 5.
W. Brandsma	Thezinge (Gr.)	Hoofd Bijz. School
H. Kleyn	Amsterdam	Witte de Withstr. 149 III.
Mevr. F. Stapff	„	Westerpark 88.
Mevr. L. A. Schorer—v. Hoytema	Culemborg	's Heerenhof.
A. J. Zöllner	Rotterdam	Berkelschelaan 15a.

O. Cornelissen	Amsterdam	Jacob Marisstr. 14.
E. Kliphuis	Hoogezand	NZ. B. no. 71.
P. Keuzenkamp	Amstelveen	Nieuwe Karselaan F 475.
H. Vermeulen	Winschoten	Oranjestraat.
E. E. van der Voo	Hekendorp (Z.-H.)	Biol. Stud.
H. de Langen	Amsterdam	Rozengracht 25.
Mevr. L. de Boer	Oosterhoff	Nieuweschans Bunderweg.

RECTIFICATIE. In het Januari nummer werd als nieuw lid genoemd, Mevr. W. H. Willems te Enschede. Dit schijnt op een misverstand te verstaan, zoodat genoemde dus *geen* lid is.

De gratis stekken voor nieuwe leden. Zoo spoedig mogelijk als de weersomstandigheden het toelaten, zal met de verzending der stekken worden begonnen. Als vaste regel geldt, dat dit eerst geschiedt na inzending der contributie. Wie gebruik maakt van het formulier dat hem door den secretaris is toegezonden, zal daar aan de achterzijde het desbetreffend verzoek vermeld vinden, de anderen gelieven dit even op de strook der postwissel te zetten, daar de penningmeester zich ook dit jaar weer zal belasten met de verzending der stekken. Mocht er ondanks onze nauwkeurige administratie toch nog iemand vergeten worden, dan is een kleine herinnering per briefkaart voldoende.

PRIJSCOURANTEN. Wederom ontvingen we de catalogus van de firma Haage & Schmidt, te Erfurt. Het aantal soorten schijnt zich langzamerhand wat uit te breiden, althans we merken enkele nieuwe namen op, vermoedelijk importen. Als betalingsvoorwaarde geldt voor ons 1 gulden is 1.60 Goudmark. Bepaald goedkoop kunnen we deze firma niet meer noemen.

Verder kregen we van F. A. Haage Jr., te Erfurt een prijslijst met een speciale aanbieding van importen. Hiervan vermelden we alleen een drietal miniatuur-Mamillaria's waarvan de namen nog niet vaststaan, doch die reeds bij een doorsnede van 1 cM. bloeibaar heeten te zijn, en verder uitmunten door een bijzonder sierlijke bestekeling. Bij de voor ons gunstige omrekening 1 gulden is 2 goudmarken, kosten deze plantjes 1—2 gulden.

H.

Ook van den heer Fr. De Laet te Contich ontvingen wij als naar gewoonte, de catalogus van Cactussen en Vetplanten. De prijzen zijn in Belgische francs en derhalve voor ons zeer billijk, te meer, daar zooals bekend is, de heer De Laet soortechte en kerngezonde planten levert, terwijl de levering niet lang op zich laat wachten.

G. D. D.

BIBLIOTHEEK. Van den heer Schorer te Culemborg in dank ontvangen :

41. J. J. VERBEEK WOLTHUYS. De Vetplanten, Cultuur, geslachten en soorten. A'dam/Assen 1923.

42. Idem. De Cactussen. Handleiding voor de verzorging en het aanleggen van verzamelingen van planten uit de familie der Cactaceae. A'dam/Assen 1923.

RUILRUBRIEK. Ik heb dit voorjaar eenige honderden zaailingen af te geven in ruil tegen andere, voor beginnende liefhebbers desgewenscht ook voor matigen prijs te koop. Correspondentie te richten aan V. G. Ploem te Kerkrade (Veldkuilstr. 8).

Wegens plaatsruimte te koop een kamerkas met bijbehorende tafel. Afmetingen kas 115 CM. lang, 75 cM. breed en 95 cM. hoog, plaats biedende voor pl.m. 70 groote en kleine planten. Afmetingen tafel 120 X 80 X 75 cM. Aanvragen te richten tot J. A. Knebel, te Rotterdam (Spiegelnisserkade 21 A., 2e etage).

Ledenlijst 1924.

P. Keuzenkamp	Amstelveen	Nieuwe Karselaan F 475
J. Uri	„	Amstelveense weg F 513
Mevr. M. Gerlach-v. Rhijn	Amersfoort	Utrechtsche weg 109
Dames Kam	„	't Laantje 6
B. Reijnvaan	„	Wijerstraat 9
P. v. Stralen Jr.	„	Tuinbouwwakonderwijzer
W. C. J. Viveen	„	Pieter Bothlaan 54
J. Bicker	Amsterdam	Kerkstraat 160
J. W. van Beek	„	Zoutkeetsplein 16 III
Mevr. Wed. F. L. van Belkum-Paarrel	„	v. d. Pekstr. 51 o/IJ
J. J. M. van Bergen	„	Joh. Verhulststr. 97
V. Bing	„	Amstelveense weg 152
Mevr. F. de Bruyn Hofstee	„	Bilderdijskade 15
O. Cornelissen	„	Jacob Marisstraat 14
A. Demmink	„ 1e	Atjehstr. 35
Mej. W. Druyvestein	„	Keizersgracht 532
W. J. van Essen	„ 1e	Atjehstr. 158huis
P. Fray	„	Monnikenstr. 17
J. A. Gosseling	„	Singel 25
Mevr. Hermse	„	Hotel de 1' Europe
Mej. M. C. Karsten	„	Lomanstr. 16
H. Kleyn	„	Witte de Withstraat 149III
J. de Konijn	„	Tollenstr. 108
A. Koppejan	„	Tasmanstr. 65II
H. de Langen	„	Rozengracht 25
G. Leonhardt	„	P. Potterstr. 18
Mevr. Meyer-Bargeboer	„	Oranje Nassaulaan 42 (Vondelpark)
G. J. Mol	„	Lamys Nekstr. 30III
Nieuwenhoff	„	Tasmanstr. 23huis
Mej. A. Ploeger	„	Nassaukade 169
Mevr. I. Ploeger	„	Dacostaplein 11
J. Poldermans	„	Borgerstr. 115
Postma	„	3e Oosterparkstr. 21 huis
J. C. v. Ruyven	„	Singel 453
N. Schoen	„	Buiksloot 123A
H. Schutjes	„	Krugerplein 16I

A. Spakier	Amsterdam	Vondelstr. 93
Mevr. F. Stapff	„	Westerpark 88
S. W. P. van Sijpveld	„	van Woustr. 245huis
Mej. M. Thomas	„	Leidschekade 61
J. Verschuur p/a. Wed. Wigbout	„	Uithoornstr. 19II
J. Visser	„	Saenburgerdwarstr. 4
J. A. van Vliet	„	Ostadestr. 15huis
T. A. M. Widman	„	Westerstr. 74II
C. R. Willems	„	Talmastr. 12III
H. Witte	„	Sloterdijkstr. 7I (Wijk 16)
Mej. R. Petri	Arnhem	Sonsbeeksingel 7
Mej. M. Kroes	Baarn	Faas Eliaslaan 3
J. J. Mekel	Bedum	
Mej. C. Lycklama a Nijeholt	Berg en Dal (bij Nijmegen)	Apostelenweg 72
J. F. Bevin Jr.	Bergen op Zoom	Wouschestr. 14
Jan G. Sloff	„	Halstersche weg D 46 f
P. P. v. d. Bergh v. Eysinga	Bilthoven	Villa „Hilda" Merellaan
Jonkvr. O. Bar. v. Boetzelaer	„	„de Bremhorst"
E. W. Scholten	Bloemendaal	Huize „Kinheim"
P. v. d. Biggelaar	Breda	Ginnekenweg 51
Ed. van Genk	„	Korte Brugstr.
Mevr. C. Lugten Visser	Breukelen	Villa „Marjancla" Rijkstr.w.
Mevr. Wed. D. W. v. Wijk Mertens	Buren (Geld.)	
Mevr. Wed. W. H. Berghuis	Bussum	Nieuwe Laan 5
L. Schorer	Culemborg	„'s Heerenhof"
Mevr. L. A. Schorer	„	„'s Heerenhof"
J. F. Carrière	Delft	Kanaalstraat 7
E. H. J. Cunaeus	„	Poortlandlaan 35
Mej. N. Senf	„	Nieuwe Plantage 72
H. van Brussel	Deventer	Groote Poot
B. Daneel	„	Korte Zandstraat
G. J. Nieuwenhuis	„	Heuvelstraat 14
T. Spijker	„	Hoogestraat 36
G. Sterken	„	Welle 15
R. J. Wisselink	Dieren	Middelhovenstraat 8
A. D. Rozendal	Dockum	
Mej.denTakvanPoortvliet	Domburg	(Zeel.) „Loverendale"
A. Boers	Dordrecht	Weerhuisplein 27
J. de Bruyn	„	Violenstraat 8
A. Lodder	„	Bilderdijkstraat 10 rood
Pastoor Rooswinkel	Ede (Geld.)	Stationsweg 50
E. v. d. Arend	Egmond a/d Hoef	Schoolstraat
Dr. H. W. de Boer	Enschede	Min. Loudonlaan 15
H. W. A. de Bruyn	„	Oldenzaalschestraat 130
Mej. Menko Kooperberg	Enschede	Rembrandtlaan 20
L. H. Struyvé	„	Emmastraat 145
F. Thormann	„	W. de Clercqstr. 56
Ver. v. Aq. Terr. E. Ins. liefh. p. a. A. Nijhuis	„	Spelbergweg 43

J. Vinkenborg	Enschede	Parkweg 101
J. Volkers	„	Pyrmontstr. 21
C. H. Wessel p. a. fam.		
Lammers	„	Haaksbergerstr. 39
J. Lunter Swildens	Franeker	
D. Meyer	„	Dijkstr. 31
C. v. Woerden	Frederiksoord	p. a. H. G. Kemper
J. de Groot	Giessendam	H. d. Sch.
S. G. Kooistra	Goënga	(Fr.)
Mej. E. Kuypers	Gorinchem	Arkelstr. A. 496
M. L. Spruyt	Gorredijk	Notaris
F. E. Blaauw	'sGraveland	„Gooilust"
Mevr. van Beresteyn	's Gravenhage	v. Stolkweg 31
G. Blokhuis	„	v. d. Eyndestr.
C. Bommeljé	„	Molenaarstr. 40 Laakkwartier
Mevr. G. J. S. Boucher	„	v. Imhoffplein 5
Mevr. Carrière	„	Trompstr. 69
A. van Dijk	„	v. Swindenstr. 6
P. C. van de Graaf	„	Elandstr. 14
Mr. W. G. A. v. Haeften	„	Javastraat 1a
L. v. Hamburg	„	Abeelstr. 12
C. L. Harders	„	Joh. de Withlaan 18
Th. Jansen	„	Kon. Emmakade 148
J. M. Middelbraad	„	Oranjeplein 3
A. Mijs	„	2e Schuytstr. 264
W. H. Noteboom	„	Berberisstr. 60
Mevr. Pické Byleveld	„	Celebesstr. 98
Mevr. de Ridder Ledeboer	„	Statenlaan 97
D. van Spanje	„	Charlotte de Bourbonstr. 222
H. v. d. Vegte	„	Kempstr. 79
J. J. Verbeek Wolthuys	„	Molenaarstr. 35 Laakkwartier
A. de Voogd	„	Sweelinkstr. 117
D. M. de Zwaan	„	Klimopstr. 2
Alb. Hölzenspies	Grevenbicht	(Limb.)
Mej. M. Copijn	Groenekan bij	Utrecht Huize „Welgelegen"
C. J. Reisinger	Haamstede	(Schouwen)
J. C. v. d. Bilt	Haarlem	Oranjeboomstr. 129rood
J. Kwantes	„	Hofdijkstr. 17
H. R. Mulder Jr.	„	Nieuwe Gracht 3
J. D. Mulder	„	Kenaustr. 2
F. J. Neuman	„	Dacostastr. 10
J. Philippo	„	v. Beresteynstr. 10
H. de Ruyter	„	Fabriciusstr. 54
Mevr. P. J. Schiering—		
v. Musscher	„	Bakenessengracht 72
Teylers' Stichting	„	Spaarne
P. W. de Wolf	„	M. v. Heemskerkstr. 2
D. J. v. Brummen	Hardinxsveld	
P. J. van Dort	Heemstede	Meerweg

D. Fennema	Heemstede	Bronsteeweg 96
S. P. C. v. Romunde	Heesch bij Oss	
W. B. Leenheer	Heinenoord	
E. E. van der Voo	Hek en Dorp (Z.H.)	Biol. Stud.
W. H. Elinga	Helder	Wilhelminastr. 4
J. Leeuw	„ 1e	Wilhelminadwarsstr. 2a
P. Fentener v. Vlissingen	Helmond	Huize „Vuurdoorn"
J. B. Kam	„	Fabrikant
E. Kruidhof	„	P. H. Laan 10
M. Q. J. Meijer	Hengelo (O.)	Bloemist
Baron v. Omphal Mulert	„	Huize „De Belder"
D. C. de Feijfer	's-Hertogenbosch	Zuid Willemsvaart 125
Johs. Pronk	Hillegersberg	Juliana v. Stolberglaan
J. B. C. Bergmaan	Hilversum	Torenlaan 35
Mevr. Th. v. Hoytema	„	Roeltjesweg 27
E. Labarre	„	Borneolaan 2
B. Lamaker	„	Tesselschadelaan 2
P. Reineke	„	Susannapark 8
Chr. de Ringh	„	v. Ostadelaan 23
E. Kliphuis	Hoogezand N.z. (B 71)	kweeker
G. D. Duursma	Huizum	B 185
J. Stienstra	St. Jacobi-Parochie	
IJ. Tjepkema		
E. Dokter	Kampen "	Witte Waal v. Stoetwegenstr. 22
Joh. Jonker	„	Veenvalckstr. 8
B. D. van Loghem	„	Oudestraat 162
J. L. van Willigen	Kapelle (Zuid Beveland)	Nieuwe weg A 139
Mevr. A. v. Beuningen— Eschaurier	Kerk-Avezaath	Huize „Thedingsweert"
A. A. van Mourik	„	
V. G. Ploem	Kerkrade	Veldkuilstr. 8
K. Bourgonje	Leeuwarden	Fabriekssteeg V 39
Gemeentewerken	„	Afd. Plantsoenen
T. B. v. d. Kooi	„	Stienserweg 178
T. v. d. Wey	„	Schrans D 48
D. J. van Driesum	Leiden	Mare 76
Dr. E. D. van Oort	„	Zoeterw. Singel 1
K. van Buuren	Lochum	Wilhelminalaan 20
L. Wiersma Ezn.	„	Arts
M. Verhoog	Monster	Koopman
W. Eden Hzn.	Muntendam (Gr.)	Land- en Tuinb. ond.
J. H. Prummel	Musselkanaal	
C. L. Momna	Naaldwijk	Koningstraat 48
Mevr. H. Bolt Ritzema	Nw. Pekela	
Mevr. L. de Boer—Oosthoff	Nieuweschans	Bunderweg
Mevr. L. j. van Briel Sasse—Kooy	Nieuwveen Z.-H.	Huize „Sassenoord"
J. v. Hassel Jzn.	Nijkerk (Geld.)	Gasthuisstr.
Mej. A. Hudig	Nijmegen	„Kwakkenberg"

K. de Jong Mzn.	Nijmegen	„De Westerhelling"
Mej. Storm van Leeuwen	Noordwijk	Villa „Zeehorst"
E. O. Baron v. Boetzelaer	Oegstgeest	Kwaakbrug
J. H. van Dijk	Oisterwijk	R. K. Gasthuis Udenhout- scheweg C 22.
Dr. J. E. Klomp	Oldebroek	
Beekman	Olst (Geld.)	
Jonkvr. A. Wittewaal van Stoetwegen	Oosterbeek	Mariënborg
J. C. Brouwerens	Oostzaan-Tuindorp	Kometensingel 273.
P. L. G. van Leeuwen	„	Kometensingel 77
J. K. de Jong	Opeinde(Sm.)	Mach. Zuivelfabr.
J. Cunen	Oss	Kerkstraat 4
M. Ehrit	Overschie	Dorpsstraat
Zuster F. J. Althof	Poortugaal	Psych. Inr. „Maasond"
H. Degen	„	Chef Tuinb.bedrijf „
J. A. de Jong	Ravestein	Onderw.
Th. M. Buldens Brack	Reeuwijk (Z.-H.)	Huize „Voorzorg"
M. G. van Gelder	Renkum	Schaapsdrift 20
Mevr. Wed. S. de Ridder	Retranchement	Zeeland
A. Schreurs	Roermond	Kapellerlaan 39
Mevr. Frans v. Gilze	Roosendaal	Markt 79
J. Bakker	Rotterdam	Graaf Florisstr. 95
Dipl. Ing. H. Buningh	„	C. P. Thielestr. 5b
M. H. Doesburg	„	v. Alkemadestr. 46b
F. H. Esser	Rotterdam	Mathenesserlaan 362b
G. Franzen	„	v. Heusdenstr. 17a
C. J. de Haas	„	Oosterstr. 22c
P. Hans	„	Voorschoterlaan 226
M. Heyboer	„	Speelmanstr. 90
J. M. van den Houten	„	Mathenesserlaan 364
J. J. Huldy	„	Gerard Scholtenstr. 956
J. E. Jurriaanse	„	Schiekade 75
J. Knebel	„	Spiegelnisserkade 21
C. Kuiper	„	Kaatsbaan 8
Mej. I. Mees	„	Parklaan 16
H. P. Middendorp	„	Crooswijkschekade 12B
A. W. Moerdijk	„	Schieveenstr. 48
J. Opmeer	„	Bellevoenstr. 25b
P. Peels	„	Volmarijnstr. 142a
H. J. W. Pet	„	Tochtstr. 75
Mej. Th. E. Slis	„	Heemraadsingel 174
A. Willemse	„	Volmarijnstr. 155D
A. J. Zöllner	„	Berkelschelaan 15a
Mej. J. Flinterman	Rijswijk (Z.H.)	Regentesselaan 15
Frens Benden	Schaesberg (L.)	Tuinier Kast. „Strijthagen"
L. Melchior	Schagen (N.H.)	
Mevr. H. M. v. d. Ven— Meissner	Schalkhaar bij Deventer	Lariksenbosch

Mej. J. B. Wijnveld	Schiedam	1e Tuinsingel 20
J. Hoppenbrouwer	Schoten bij	Haarlem, Gen. Lareijslr. 16
IJ. J. v. Wijngaarden Pz.	Sliedrecht	
L. Westra	Smilde	Notaris
J. L. Bakker	Sneek	Grootzand 31
H. Hofstra	„	Wijde Noorderhorne
L. v. d. Weij	„	Oosterdijk
D. N. van Nes	Soestdijk	„De Bloemert"
C. W. K. du Boeuff	Sommelsdijk	
Hub. P. Dings	Tegelen	Spoorstraat 58
W. H. Erwick	Terneuzen	Steenbergerlaan 30
W. Brandsma	Thezingen (G.)	H. d. Bijz. Sch.
J. A. Heuff Ezn.	Tiel	Huize „Walstede"
Mevr. E. L. Hooff		
Hasselaar—Duyvis	„	
A. van Meerten	„	Voor de Kijkuit
Mevr. K. Jansen—Franken	Tilburg	Korvelscheweg
C. A. Hiebendaal	Ubbergen	
J. J. C. Abeling	Utrecht	Muntstraat 8 bis
T. C. Bosboom	Utrecht	Leistraat 14
C. Th. Bosselaar	„	Huygensstr. 17
B. Dons	„	Snelliuskade 1 bis
Mevr. Groenhuizen	„	v. Oldenbarneveltlaan 1
Mevr. de Groot de Ligt	„	Stationsstr. 3
Mevr. J. E. Huysinga	„	Heerenstr. 43
H. de Jager p. a. Mevr. Klomp	„	Hugo de Grootstr. 36bis
J. Jonkman	„	Waalstr. 14
C. A. Koker	„	Parkstraat 4
Joh. de Leers	„	Dacostakade 46
A. Montfoort	„	Kapelstr. 77
D. Roep	„	Oudwijkerdwardsstr. 90
A. Schoemaker	„	Zenithstr. 6
R. Schoonheim	„	Slagsteeeg 3
H. F. Schreuder	„	Bloemstraat 71
E. Vink	„	Kanaalweg 192bis
A. Voorwindt	„	Olijfboomstr. 16
C. de Vries	„	Catharynesingel 26bis
C. G. Wagenaar	„	Obrechtstr. 49
Mevr. M. v. d. Witt—v. Stam	„	Voorstr. 90
Fred. te Winkel	„	Joh. Seb. Bachstr. 31
		(oog in Al)
A. Woesel Kooy	„	Diaconessenhuis
Mevr. H. J. Wilkens Duintjer	Veendam	„Buitenwoel"
H. J. Bakhuis	Veessen	Gen. Heerde
B. Campanjen	Velp (Geld.)	Hendr. Avelingstr. 3
Jacq. Hofmans	Venlo	Sigarenkiosk
Ed. Nettesheim	„	
J. H. J. v. Wylick	„	Roermondschestr. 31
P. J. Hendriksen	Vlaardingen	2e Leyden v. Gaelstr. 106

J. C. Kortland	Vlaardingen	Spoorsingel 93
J. v. d. Ligt	„	2e Spoorstr. 7
P. J. Walrave	„	Schiedamscheweg
H. G. de Smit	Voorburg	Oranjelust 86
Mevr. Zwart	„	Achterweg 186
W. G. Gussekloo	Voorschoten	„Duivenvoorde"
Mej. M. Suylingh	Vught (N.-B.)	Huize „de Elzenburgh"
C. J. van Holst v. Ingen	Wageningen	Straatweg 18
Mej. Nelly Vinkenborg	„	Bergstraat 1
Prof. A. M. Sprenger	„	Hoogstraat 4
Mevr. H. M. B. Elout— Voorbeyer	Wassenaar	„t Huis Schalder"
O. Huesman p. a. P. Dalmulder	Weesp	Roskamstr. 19
H. v. d. Meer	Winschoten	Steringa Kuiperweg 5
H. Vermeulen	„	Oranjestraat
Mevr. L. Baelde	Woerden	Stationsweg
J. Schroevers	Wormerveer	Marktstraat 81
J. H. Rekveld	IJselmuiden	(bij Kampen) bloemist
Mej. M. Menges	Zandvoort	Zandvoortschelaan 13
F. Schreuder	Zwammerdam	Arts
H. A. Fikke	Zwolle	Hoogstr. 18
Joh. J. de Jong	„	Rhynvis Feithlaan 4
K. J. L. de Leers	„	Mauritsstraat 58 A
<i>Buitenlandsche Leden.</i>		
J. F. Schill	Brissago	Canton Zessin (Zwitserland) Villa S. Mauro
G. M. v. Blankensteyn	Madrid	Quinta del Barro
W. Demmer	„	„
H. F. Klein	„	„
W. van Nahuys	Palembang (Ned. O.-I.)	Land- en Tuinbouwhoeve „Zuid Sumatra"
Rob. Buchholz	Rathenow	(Duitschland)

Een botanisch wonder.

In het „Haagsche Volk" van 9 Januari 1924 schrijft v. E.:

Een ieder, die Cactussen kweekt of gekweekt heeft, zal weten dat sommige soorten zich zeer goed laten zaaien in een gesloten fleschje. Gedurende 1 a 1 1/2 jaar kunnen de kleintjes het in hun glazen huisjes wel uithouden, dan zijn de voedingsstoffen aan de aarde onttrokken en worden de plantjes overgezet.

Dit ter inleiding. Hier volgt de proef, in 1893 door Dr. Rust in Hannover genomen. Dr. Rust plantte in genoemd jaar een jonge cactus — *Echinopsis multiplex* — in een medicijnfleschje het fleschje wegnigte aarde was weggehaald en het de plantje rrichting werd overgelaten. Het toonde al zeer spoedig alle teekenen van ingenomenheid met zijn nieuwe woning, groeide voorspoedig en vormde zelfs jonge plantjes. In 1898 werd het fleschje met inhoud

in den botanischen tuin onder controle genomen. Het plantje trok zich van dezen maatregel echter niets aan, bleef kerngezond en groeide nog steeds. In 1911, dus 18 jaar na de verzegeling van zijn woonhuis, was het plantje nog steeds in volle pracht in het botanisch museum in Hannover te bezichten. Hoe het nu met de cactus gesteld is... op deze vraag moet ik het antwoord schuldig blijven.

Hoe het jarenlange, van alle lucht verstoken, gevangenisleven te verklaren? Botanische specialiteiten zeggen: „In de zeer humusrijke aarde bevinden zich Algensporen, die dan ook werkelijk een gedeelte van het binnenste van het fleschje met een groenen laag bedekken. Deze Algen sterven regelmatig en produceeren tijdens hun afsterven, in samenwerking met de humus, de, voor de voeding van de cactus benodigde hoeveelheid koolzuur. De benodigde zuurstof produceert het plantje zelf”.

Wie kent de verdere levensgeschiedenis van deze cactus?

Heeft een onzer leden al eens een dergelijke proef genomen, en zoo ja, met welk resultaat?

Een artikeltje in een volgend nummer van Succulenta zou, naar het mij voorkomt, meerdere leden welkom zijn.

Gv. 15-1-24.

NOTEBOOM.

Calumor-schalen.

In Succulenta no. 12, bladz. 137, is de vraag gesteld, of in ons land importeurs zijn van deze schalen. Na hier en daar geïnformeerd te hebben, is mij geen adres bekend geworden waar deze calumor-schalen verkocht worden.

R. Johansens Handelsgartneri te Odense in Denemarken levert deze schaal a 6 kronen per stuk, per 10 stuks 5 kronen per stuk. Als nu in een stad, waar meerdere leden wonen, die gaarne een calumorschaal aanschaffen, deze gezamenlijk een bestelling deden, dan zou volgens mij deze schaal zeer voordeelig voor hen in het bezit komen. In het gebruik moet zij zeer voldoen en de uitkomsten verrassend zijn. Het zaad hierin uitgestrooid, kiemt zeer spoedig en krachtig. Rother schrijft daarover in zijn boek „Praktischer Leitfaden für die Anzucht und Pflege der Kakteen und Phyllokakteen“: „zaailingen van Echinocactus hadden binnen een jaar een grootte van 2 a 3 cM., een gevolg dat niet eens bereikt kan worden in een broeibak”. Omdat de Calumorschaal geheel van glas is, kan men een groote hitte binnen de schaal opwekken, wat de zaadkorrels zeer ten goede komt. De twee openingen in het deksel zijn om de toevoer van versche lucht te regelen.

Ik wil ook gaarne een Calumorschaal hebben ; als er in Rotterdam meerdere leden zijn, die een Calumorschaal willen hebben, laten wij dan voor gezamenlijke rekening een bestelling doen.

Rotterdam, Volmarijnstr. 142.

P. PEELS.